

РЕШЕНИЕ

№ 5008

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11274** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. Б. Е. енд Ко КД,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявана от К. Б. Е. чрез управителя И. Ч. и прокуриста М. К. чрез юриск. К. срещу решение № 1040-21-1085/22,10,2021год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № 30683/ 05,10,2021год на длъжностно лице по чл.60 ал.1 от КСО,с което злополуката,станала с В. Г. Я. на 06,03,2021г се приема за трудова.В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от юриск.К. и моли съда да уважи жалбата по съображенията,изложени в нея.Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк.П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. Г. Я. ,редовно призован,се явява лично ,оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.Претендира разноски за пътуване от Д. до С..

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид

наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със декларация за трудова злополука вх.№ 502/13,07,2021г В. Я. е поискала да бъде призната за трудова злополуката, настъпила на 06,03,2021г в 08,45 часа при предвижване от основното място на живее до работното място на същия ден, определено със заповед за командировка № 4300-008- филиал Владиславово [населено място], [улица], като злополуката се изразява, че при предвижването Я. се спъва и пада, като получава контузия на лакът и контузия на коляното. Било извършено разследване на злополуката с протокол № 5103-03-15/07.09.2021г при работодателя К. Б. Е. енд Ко КД и били снети обяснения от В. Й., В. Я. и П. М.-служители на жалбоподателя. Било снето обяснение и от очевидка на злополуката- Й. Г. А.. В рамките на производството били събрани трудов договор от 04.09.2010г ,с което В. Я. била назначена на длъжност служител филиал с месторабота филиал 4300 в [населено място], длъжностна характеристика, заповед за командировка № 4300-008/23.02.2021г , билет за пътуване от [населено място] до гр-В. на дата 06.03.2021г , лист на преглед № 2164/06.03.2021г на МБАЛ Света А. В. АД, амбулаторен лист № 00108/08.03.2021г, болничен лист от същата дата. От снетите обяснения на В. Я. се установява, че около 08.45 часа на 06.03.2021г както обичайно за всеки работен ден на командировката се придвижвала от местоживеенето си в [населено място] , [улица] с маршрутката от Автогара Д. до Автогара В., след което върви пеша по ул. А. С., пресича еднопосочната ул. П. Ж. и се отправя към автобусната спирка Техникумите, за да използва тролей № 88 или 82 до филиал Владиславово в [населено място] [улица] на жалбоподателя. При пресичането на улицата Я. се спряла, за да изчака автомобил да премине, след което продължила ,но се спънала и паднала върху асфалта ,подпряна на ляв лакът и ляво коляно. Помогнала ѝ жена от близкия офис- Й. А., която я сложила да седне на пейка. Оттам тя се свързала с филиала в Д., с филиала във В. ,като дошла управителката на филиала във В. и я закарала до болницата. С разпореждане № 30683/05,10,2021г на длъжностно лице по чл.60 ал.1 от КСО декларираната злополука вх.№ 502/13,07,2021г от В. Г. Я. на 06,03,0121 се приема за трудова. Разпореждането е съобщено на КД К. Б. Е. енд Ко на 08,10,2021г. Депозирана е жалба от 18,10,2021г/стр.47/ пред Директора на ТП на НОИ С. град.

С решение № 1040-21-1085/22,10,2021г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата на К. Б. Е. енд Ко КД.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 27,10,2021. Жалбата е подадена на 04.11.2021 г./стр.6/, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

В рамките на административното производство са събрани писмени доказателства, удостоверяващи посочените по горе факти, бе проведена съдебна поръчка по делегация за разпит на свидетеля Й. А. пред РС Варна.

От показанията на свид.А. се установява,че преди инцидента не е познавала Я.,като същата станала неволен свидетел на случката докато стояла и гледала през прозореца.Толкова много хора били падали там,а също така и А. имала ступен крак на това място.Въприсния ден А. видяла как Я. върви по улицата и се спъва ,като пада напред.Друга жена ѝ се притекла на помощ,като заедно я сложили на пейка пред офиса на А..Я. като се спънала полетяла с цялата си тежест-държала се в последствие за крака и стенела от болка.Казала,че отива на работа и трябва да се обади на колегите си.По късно дошла кола и Я. се качила в него. Няколко дни по късно Я. отишла в офиса ѝ и я помолила да свидетелства за инцидента.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.55 ал.2 от КСО Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене.

Няма спор по следните факти между страните,а именно,че към 06.03.2021г В. Я. е работила по трудово правоотношение с жалбоподателя,че на същата дата към 08.45 часа на отиване към работа на мястото ,където е била командировата от 03.02.2021г-филиал Владиславово в [населено място] , [улица] се спънала и паднала на пътното платно,в следствие на което е претърпяла внезапно увреждане на здравето,изразяващо се в увреждане и контузия на ляв лакът и ляво коляно ,довел до временната ѝ неработоспособност.Спор между страните е породен от факта кога е започвало работното време на Я. във филиала във В.- дали в 9.30 съгласно предствения от Я. график или в покъсен час както твърди жалбоподателя. В конкретния случай законодателят в разпоредбата на чл.55 ал.2 от КСО не е поставил като необходими елементи от фактическия състав на настъпване на трудовата злополука нито един от тези два критерия-на първо място досежно времето на инцидента и дали същото е настъпило в 8.45часа и началния час на работния ѝ ден е ирелевантно в случая.В тази насока следва да се отбележи,че представите изходящи от жалбоподателя документи ,свързани с командировката на Я. не са оспорени,поради което за период от време от 03.02.2021г до 06.03.2021г,когато е настъпил инцидента същата е била командирована да изпълнява трудовите си задължения в друго населено място- от Д. във В.,което обективно е било свързано с пътуване.Начинът на избор на транспорт и дали същият е с по ранен час или не,при неосигурен транспорт от работодателя за командировката е извън състава на чл.55 ал.2 от КСО-в този смисъл е и решение № 6411/07.07.2004г на ВАС по дело № 3422/2004г,който въвежда критерия обичаен път на отиване или връщане от работното място,а не обичайното време за това. На още по силно основание както бе посочено и по горе разпоредбата на чл.55 ал.2 от КСО не обхваща като елемент от фактическия състав времето на настъпване на увреждането.От друга страна що се касае до понятието обичаен път при отиване или при връщане от работното място,при липсата на законова дефиниция,се налага тълкуването кой път обикновено избира работника ,за да се придвижи от мястото си на живеене до местоработата.От обясненията на В. Я. по реда на чл.176 от ГПК се установи,че обичайният маршрут за предвижване ,който ѝ бил и по удобен от местоживеенето си в [населено място] , [улица] с маршрутка от Автогара Д. до Автогара В.,след което върви пеша по ул.А. С.,пресича еднопосочната ул.П. Ж. и се отправя към автобусната спирка Техникумите,за да използва тролей № 88 или 82 до филиал Владиславово в [населено място] [улица] на жалбоподателя.При пресичането на улицата Я. се спряла ,за да изчака автомобил да премине,след което продължила ,но се спънала

неравност на тротоара и паднала върху асфалта ,подпряна на ляв лакът и ляво коляно.Помогнала ѝ жена от близкия офис- Й. А.,която я сложила да седне на пейка.Оттам тя се свързала с филиала в Д.,с филиала във В. ,като дошла управителката на филиала във В. и я закарала до болницата.В следствие когато потърсила правата си К. прекратили трудовото ѝ правоотношение и я уволнили дисциплинарно.Това е преценка на съответната личност и се вписва напълно в понятието обичаен път при отиване или връщане от работното място,най малкото поради причина ,че се пътува от друг град и следва да се прецини и транспортния трафик,поради което е по добре да се пристигне по рано на работа в друго населено място,отколкото да се закъснее за работа. Ето защо и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.Налице е и причинна връзка между внезапното увреждане на здравето на К. и възникналия инцидент.От обясненията по реда на чл.58 ал.1 от КСО на Й. А. и разпитът ѝ като свидетел по делегация става ясно,че болката и страданието при контузията са били налице при Я. ,която е стенела от болка.Същите са се потвърдили и от медицинските документи/ стр.56-62/,които сочат като причина за болките и страданията ѝ именно падането върху асфалта.Ето защо и в тази им част доводите на жалбоподателя са неоснователни. На още по силно основание неотносим към спора по същество е кога е издаден болничния лист на Я..Злополуката е настъпила на 06.03.2021г- събота,в град различен от мастоживеенето на лицето,спешният център във В. не е компетентен да издаде болничен лист,поради което и в първия работен ден- 08.03.2021г Я. е посетила ортопед травматолог и след издаден амбулаторен лист е издаден и болничен лист от МЦ В. Ф. О. Д..

Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143 от АПК жалбоподателят дължи на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв на основание чл.22-24 от Наредбата за заплащане на правната помощ съгл. Чл.78 от ГПК,а на заинтерисованото лице В. Г. Я. сумата от 153,60 лв- разноски за явяване в с.з. чрез пътуване с влак от Д. до С..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Б. Е. енд Ко КД,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица] ,представявана от К. Б. Е. чрез управителя И. Ч. и прокуриста М. К. чрез юриск. К. срещу решение № 1040-21-1085/22,10,2021год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № 30683/ 05,10,2021год на длъжностно лице по чл.60 ал.1 от КСО,с което злополуката,станала с В. Г. Я. на 06,03,2021г се приема за трудова.

ОСЪЖДА О. К. Б. Е. енд Ко КД,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица] ,представявана от К. Б. Е. чрез управителя И. Ч. и прокуриста М. К.

чрез юриск. К. да заплати на ответника ТП на НОИ С. град разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв,а на заинтерисованата страна В. Г. Я. сумата от 153,60 лв-разноси за пътуване с влак за явяване в с.з..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..

СЪДИЯ: